

Udskriftsdato: 19. december 2025

KEN nr 10652 af 29/01/2008 (Gældende)

Landsskatteretskendelse vedr. mellemregningskonto – hævnings anset for yderligere løn

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin.
Landsskatteretten, j. nr. 06-02186

Landsskatteretskendelse vedr. mellemregningskonto – hævnings anset for yderligere løn

Resumé

Hævninger foretaget på mellemregningskonto anset for løn til direktøren, uanset at han ikke var hovedaktionær i selskabet, idet selskabet var 100 % ejet af hans søn. Direktøren var ikke i stand til at tilbagebetale lånene, og han fik kun en beskeden løn fra selskabet i forhold til arbejdsindsatsen.

Klagen skyldes, at hævnings på mellemregningskonto er anset for yderligere løn.

Landsskatterettens afgørelse

Indkomståret 2004

Personlig indkomst er forhøjet med 364.747 kr., idet hævnings på mellemregningskonto er anset for yderligere løn.

Landsskatteretten stadfæster Skattecentrets afgørelse.

Sagens oplysninger

Klageren er direktør i B ApS rådgivende ingeniørfirma (»selskabet«), hvis anparter nominelt 125.000 kr. ejes af sønnen, C.

Selskabets formål er at drive rådgivende ingeniørvirksomhed og erhverve fast ejendom.

Arbejdsgiverkontrollen ved Told & Skatteregionen gennemgik den 21. november 2003 selskabets regnskaber for perioden 1. juli 2001 til 30. juni 2002. Arbejdsgiverkontrollen konstaterede, at der på klagerens mellemregningskonto med selskabet var foretaget en række hævnings. I forbindelse med kontrolbesøget blev det endvidere konstateret, at den bogførte saldo hos B ApS' mellemregningskonto med A havde en debet saldo på 3.589.107 kr.

På et opfølgende møde med Told & Skatteregionen den 26. november 2003 oplyste klageren, at han ikke umiddelbart kunne indfri mellemregningskontoen ved påkrav. Klageren gik konkurs i 1996 og havde ikke modtaget saldokvitteringer fra kreditorerne. Som en følge af konkursen afdrog klageren endvidere på en personlig skatterestance vedrørende årene 1989-1994 på over 1.000.000 kr. med cirka 1.500 kr. om måneden.

Klageren har efterfølgende foretaget løbende hævnings på mellemregningskontoen. Den 31. marts 2005 udgjorde debet-saldoen 4.521.188 kr. Klagerens nettoløn er løbende krediteret mellemregningskontoen.

På baggrund af Told & Skatteregionens skrivelse af 21. april 2005 vedrørende forhøjelse af klagerens personlige indkomst for indkomståret 2004, afholdt klageren og selskabets daværende revisor et møde med Told & Skatteregionen den 22. juni 2005. På mødet udleverede revisoren en opgørelse over klagerens hævnings på mellemregningskontoen i indkomståret 2004. Heraf fremgår, at klageren i indkomståret 2004 hævde 364.747 kr. på mellemregningskontoen.

Ifølge mødereferat arbejdede klageren cirka 60 timer om ugen for selskabet til en løn på omkring 12.000-14.000 kr. om måneden. Udover løn betalte selskabet diverse andre ting såsom helårsbolig, bil og telefon for klageren. Løn til klageren er bogført med 12.500 kr. om måneden. Til sammenligning tjente en i selskabet ansat byggetekniker 35.000 kr. om måneden.

Ifølge mødereferat har klageren overfor restancekontoret erklæret, at han intet ejer, ligesom han for indkomståret 2004 har selvangivet ikke at eje aktiver af nogen art.

Ved brev af 29. juni 2005 til Told & Skatteregionen meddelte klageren, at hævningerne på mellemregningskontoen i indkomståret 2004 ville blive tilbagebetalt til selskabet indenfor 3 uger.

Selskabets nuværende statsautoriserede revisor kontaktede den 8. marts 2006 telefonisk Skattecentret. Han spurgte, om det ændrede noget, hvis klageren tilbagebetalte de på mellemregningskontoen hævede beløb i indkomståret 2004. Tilbagebetaling skulle ske ved optagelse af lån hos familiemedlemmer.

Den 30. november 2006 blev klagerens mellemregningskonto med selskabet indfriet med 1.082.598 kr. Beløbet blev fastsat af revisoren. Finansieringen skete ved optagelse af et personligt banklån hos banken D A/S. Til sikkerhed for lånet modtog banken kaution fra C.

Af R 75 vedrørende årene 2001-2004 fremgår, at klageren er eneforsørger af familien. Klagerens hustru er ikke registreret med nogen form for indtægter.

Told & Skatteregionen har i en tidligere afgørelse af 12. juli 2005 forhøjet klagerens indkomst for indkomstårene 2001-2003 med hævninger på mellemregningskontoen på i alt 3.564.364 kr. Afgørelsen er ikke påklaget af klageren. Det er forklaret, at dette skyldes, at klagefristerne var sprunget, da den nuværende revisor trådte ind i sagen.

Selskabets revisor har ved brev af 11. oktober 2007 opgjort klagerens samlede økonomiske potentiale for indkomståret 2004, herunder klagerens mulighed for sikkerhedsstillelse. Revisoren har i den forbindelse foretaget visse rettelser i forhold til den daværende revisors reviderede årsrapporter. De omtalte selskabers korrigerede egenkapital ser herefter således ud:

E ApS	1.362.000 kr.
F ApS	15.065.000 kr.
B ApS	2.059.000 kr.
G ApS	687.000 kr.

Der er i den forbindelse tillige fremlagt en mæglervurdering af 26. november 2004.

Der er endvidere fremlagt korrespondance mellem D A/S og selskabets revisor ved breve af 25. september 2007 og 11. oktober 2007, hvor A's kreditværdighed i perioden 2001-2004 drøftes. Det oplyses, at D A/S i 2006 bevilgede klageren et lån på 6. mio. kr., som klagerens søn kautionerede for. Lånet blev bl.a. anvendt til betaling af de opståede restskatter for indkomstårene 2001-2004.

Skattecentrets afgørelse

Ved afgørelse af 14. marts 2006 er klagerens skattepligtige indkomst for indkomståret 2004 forhøjet med de fra mellemregningskontoen hævede beløb i indkomståret 2004, i alt 364.747 kr., idet beløbet er anset for yderligere løn, jf. statsskattelovens § 4.

Lån, der er opstået ved, at en hovedaktionær løbende har hævet beløb til betaling af private udgifter over mellemregningskontoen med selskabet, anerkendes alene skattemæssigt, hvis hovedaktionæren er solvent. Hvis det efter en bedømmelse af hovedaktionærens økonomiske forhold må antages, at han ikke er i stand til at tilbagebetale lånet, beskattes hævningerne i almindelighed som løn fra selskabet, jf. ligningsvejledningen S.F.2.2.4.2.

Henset til, at klageren har oplyst, at han ikke umiddelbart kan indfri mellemregningskontoen ved påkrav, da han i 1996 er gået konkurs og som en følge heraf afdrager på en skatterestance på over 1.000.000 kr. med 1.500 kr. per måned, at klageren har selvangivet ikke at eje aktiver af nogen art, at klageren overfor restancekontoret har erklæret, at han intet ejer, at klagerens helårsbolig betales af selskabet, og at klagerens bil er en firmabil leaset af selskabet, er klageren ikke i stand til på anfordring hverken helt eller delvist at indfri mellemregningskontoen med selskabet.

Da klageren ydermere arbejder i selskabet til en meget lav nominel løn, og lønnen efter skat krediteres mellemregningskontoen, må det konkluderes, at hævningsne på mellemregningskontoen med selskabet må anses for yderligere løn.

Klagerens mellemregningskonto med selskabet fungerer som lønkonto.

Told & Skatteregionen har i en tidligere afgørelse af 12. juli 2005 ligeledes forhøjet klagerens indkomst for indkomstårene 2001-2003 med hævningsne på mellemregningskontoen på i alt 3.564.364 kr. Afgørelsen er ikke påklaget af klageren.

For så vidt angår revisorens henvendelse af 8. marts 2006 til Skattecentret bemærkes, at der ikke kan disponeres med tilbagevirkende kraft, og at tiltag nok bør ske ud fra en helhedsvurdering. En ydelse af et lån til en insolvent person vil blive sidestillet med en gave. Gaver, som gives til personer udenfor gavekredsen skal beskattes som skattepligtig indkomst. Gaver, som gives til personer indenfor gavekredsen, skal der berigtiges gaveafgift af. Revisorens henvendelse af 8. marts 2006 har ikke givet anledning til at ændre ovennævnte afgørelse.

Klagerens påstand og argumenter

Klagerens repræsentant har nedlagt påstand om, at klagerens hævningsne på mellemregningskontoen med selskabet i indkomståret 2004 er at betragte som et lån med sædvanlig tilbagebetalingspligt.

Tilbagebetaling vil ske, så snart forholdene tillader det. Tilbagebetaling skal ske ved, at B optager et lån, som vil blive stillet til rådighed for klageren som en gave. Klageren er klar over, at der vil være tale om en gave fra søn til far, hvorfor der skal betales en gaveafgift på 15 pct. B ejer foruden selskabet et par ejendomsselskaber med en betydelig egenkapital, hvorfor den nødvendige kapital vil kunne rejses med sikkerhed i aktierne.

Selskabet har i flere år haft en god indtjening, hvorfor kreditorinteresser ikke har været bragt i fare.

Klagerens repræsentant er efterfølgende fremkommet med yderligere bemærkninger til ovennævnte påstand.

Lånet til selskabet er tilbagebetalt den 30. november 2006 med 1.082.598 kr. Beløbet er fastsat af selskabets revisor. Finansieringen af tilbagebetalingen er sket ved optagelse af et personligt banklån hos D A/S. B har kautioneret for lånet.

Klageren er ikke anpartshaver men derimod direktør i selskabet, hvorfor ligningslovens afsnit S.F.2.2.4.2 ikke er dækkende for de faktiske forhold.

Såfremt der tages højde for, at klageren udover en bruttoløn på 12.500 kr. modtager fri telefon, bil og bolig, må det samlede vederlag til klageren betragtes som acceptabelt.

Desuden er den måde, hvorpå mellemregningskontoen er blevet anvendt gennem årene, godkendt af selskabets tidligere revisor, hvorfor klageren har haft tillid til, at der ikke var noget problem heri.

Forhøjelsen af klagerens personlige indkomst for indkomstårene 2001-2004 med hævningsne på mellemregningskontoen medførte, at klageren fik personlige skatterestancer på 4.087.000 kr. Efter aftale med Skattecentret fik klageren henstand med betalingen indtil oktober 2006. Skatterestancen vedrørende indkomstårene 1989-1994, som opstod som følge af klagerens konkurs i 1996, skulle imidlertid forblive henstående uden rentetilskrivning. Skatterestancen udgør i dag 725.000 kr. Klageren optog efterfølgende et lån på 6.000.000 kr. hos D A/S. Klageren anvendte 4.087.000 kr. af lånet til betaling af de personlige skatterestancer. Betalingen af skatterestancerne er sket med forbehold for nærværende sag og for at undgå yderligere rentetilskrivning.

Såfremt der gives klageren medhold i nærværende sag, og der som en direkte følge heraf skal ske genoptagelse af de for indkomstårene 2001-2003 foretagne skatteansættelser, vil der ske tilbageførsel af de som løn beskattede beløb og herved blive udløst et overskydende skattebeløb, som vil kunne indfri lånet til D A/S.

Klageren har endvidere anført, at der ikke foreligger praksis for, hvad der nærmere skal forstås ved solvens, men at det er nærliggende at antage, at såfremt skatteyderen er i stand til at afværge en konkurs på grund af manglende insolvens jf. konkurslovens § 17, stk. 2, vil han være solvent også i skattemæssig henseende. Indkomstbeskatning af gæld som løn må derfor høre til den absolutte undtagelse og kun finde sted, når det med sikkerhed kan fastslås, at skatteyderen må anses for ude af stand til at foretage tilbagebetaling.

Det gøres gældende, at dette ikke er tilfældet, idet skatteyderen ville have været i stand til at foretage tilbagebetaling og således også i stand til at afværge en konkursbegæring. Det bestrides derfor, at klageren kan anses som insolvent.

Klageren har med den af revisoren opgjorte tal opstilling af 11. oktober 2007 samt med mæglervurdering af 26. november 2004 og D A/S' brev af 11. oktober 2007 godtgjort sin tilbagebetalingsevne i 2001-2004.

Landsskatterettens bemærkninger og begrundelse

Som skattepligtig indkomst betragtes den skattepligtiges samlede årsindtægter, hvad enten de består i penge eller formuegoder af pengeværdi, jf. statsskattelovens § 4.

Lån, som opstår ved, at hovedaktionæren løbende hæver beløb til betaling af private udgifter over mellemregningskontoen med selskabet, anerkendes i skattemæssig henseende, når hovedaktionæren er solvent. Hvis det efter en bedømmelse af hovedaktionærens økonomiske forhold må antages, at han ikke er i stand til at tilbagebetale lånet, beskattes hævningsne i almindelighed som løn fra selskabet, jf. TfS, 1997 641 LSR og Ligningsvejledningen afsnit S.F.2.2.4.2.

Uanset, at klageren ikke er hovedanpartshaver i selskabet, finder ovennævnte solvensbetragtning anvendelse, hvor klageren er fuldtidsdirektør med bestemmende indflydelse i selskabet, som ejes 100 pct. af klagerens søn.

Det er ikke ved det oplyste om klagerens økonomi godtgjort, at klageren var i stand til at indfri mellemregningen med selskabet for indkomståret 2004. Der er herved blandt andet henset til, at der ikke er fremlagt oplysninger, der kan dokumentere eller sandsynliggøre, at klageren var solvent i indkomståret 2004. Klagerens eventuelle mulighed for i indkomståret 2004 at optage et lån til at indfri mellemregningen med selskabet ændrer ikke herpå, ligesom klagerens indfrielse af mellemregningskontoen i indkomståret 2006 ikke ændrer herpå. Det er ved afgørelsen endvidere tillagt vægt, at klageren arbejder 60 timer om ugen for selskabet til en månedlig løn på 12.500 kr. Selskabet stiller herudover fri bolig, fri bil samt fri telefon til rådighed for klageren. Klagerens hævningsne på mellemregningskontoen er herefter med rette anset som vederlag for klagerens arbejde i selskabet.

De af klageren hævdede beløb på mellemregningskontoen med selskabet i indkomståret 2004 må derfor anses for yderligere løn til klageren, der skal beskattes som personlig indkomst, jf. statsskattelovens § 4 og personskattelovens § 3.

Den påklagede afgørelse stadfæstes, hvilket er tiltrådt af SKAT.